

Visions del món

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 17 de juny de 2025

El món que ens envolta és per sortir corrent cap a qualsevol lloc de l'espai sideral i ben lluny. No vull enviar-vos un missatge de pessimisme però com que tampoc trobo motius per a l'optimisme, permeteu-me de dir-vos en poques paraules com veig jo aquest món, tant el més llunyà com el de més a prop. Crec que l'egoisme, la prepotència i la incompetència estan surant com la punta de l'iceberg, especialment entre els que tenen un tros de poder a les mans. Els ciutadans de carrer ens mirem aquesta punta i ens fa feredat. No sé per on començar, així que tingueu en compte allò que l'ordre dels factors no altera el producte.

A l'Orient Mitjà hi ha un tal Netanyahu que per escapar de la justícia que li correspon per corrupte està massacrant els habitants del que queda de la Franja de Gaza amb l'excusa del criminal atemptat que els terroristes de Hamàs van fer en una incursió en territori israelià que va causar més de mil morts i va fer una important xifra d'ostatges. Dic excusa perquè la barbaritat de la revenja de Netanyahu és tan desproporcionada que la massacre depassa els més de cinquanta mil morts. Ja sé que els morts no es compten, que amb un n'hi ha prou. Però la fugida endavant d'aquell criminal, amb una ordre d'arrest del Tribunal Internacional de les Nacions Unides de l'rHaia, deixa un rastre de sang innocent que acabarà ofegant-lo.

Sobre aquests fets hi ha altres aspectes a considerar. Netanyahu i els seus sequaços –no tots els israelians estan d'acord amb ell– el que persegueixen és l'eliminació dels palestins d'un territori que pertany tant als uns com als altres. A més, crec que ambr la seva actitud hi ha un punt de ràbia. M'explico, la criminal incursió de Hamàs en territori israelià va ser una gran badada dels serveis secrets, el Mossad. També és difícil d'explicar com aquests serveis secrets i el seu exèrcit són incapaços d'alliberar ni un sol

dels ostatges en un territori que s'assembla en extensió al nostre Maresme; aquests ostatges i les seves famílies són víctimes d'aquell sàtrapa al qui no li interessa acabar aquest criminal assetjament a la Franja.

Fixem-nos com el Mossad ha estat capaç d'eliminar els caps militars de l'Iran en un país tan gran i tan vigilat. Oi que no hi ha coherència amb el Fracàs a la franja de Gaza? Per què serà? Ja ho he dit més amunt. Una altra facècia de Netanyahu: l'enviament massiu de míssils destructors damunt de tota la geografia persa. Motiu que esgrimeix l'esmentat sàtrapa: l'Iran no pot tenir la bomba nuclear perquè és un perill per a la regió. Creieu que els aiatol·làs són més peril·losos que Netanyahu? Israel sembla que la té, la bomba. Els països que no tenen la bomba nuclear tenen el mateix dret de posseir-la que els que ja la tenen. No sé si la té Corea del Nord, però és aliat de la Xina com els EUA ho són d'Israel. Els EUA, per cert, han estat l'únic país que ha llançat dues bombes nuclears; van ser les d'Hiroshima i Nagasaki.

Ara els EUA amb Trump a la presidència són més peril·losos que quan hi era Roosevelt. Convindreu amb mi que un paranoic a la presidència del país més poderós (per ara) del món és un perill per a la humanitat, començant pel seu propi país. Sembla un jugador de pòquer que va de catxa. Comença a posar aranzels escandalosos a la importació de productes dels països que li fan més por per anar després a la rebaixa. El suposat seu primer gran aliat en el govern, l'altre ximple d'Elon Musk, quan veu perillar els seus interessos l'abandona criticant-lo més durament que els seus enemics. Qui mana? El capital! Tal com mana en el suport que rep Israel. Ah!, el capital no mana tan sols als EUA, també ho fa a Europa, Estat espanyol inclòs i amb un govern suposadament d'esquerres. Jo no soc un anticapitalista esbojarrat, però quan el capital trepitja les persones, contra aquest sí que hi vaig. Soc partidari de l'economia social de mercat, aquella que garanteix el lliure mercat però que intervé quan hi ha

pràctiques abusives.

Darrerament hem vist com Ucraïna amb els seus serveis secrets ha atacat objectius militars russos de gran abast mentre la Rússia de Putin encara ataca objectius civils. Aquesta guerra sembla com si quedés esborrada pel conflicte a l'Orient Mitjà, però la realitat ens diu que a Europa hi ha encara víctimes de la guerra. Per molt que Rússia digui que Ucraïna havia sigut seva, que és cert, els catalans encara creiem en el dret a l'autodeterminació, tant a Catalunya com a Ucraïna. Sempre, però, per la via pacífica i democràtica. Malgrat això, Rússia va trencar aquest dret envaint Ucraïna i no pot al·legar que la Unió Europea s'ha acostat massa a les fronteres de l'Est perquè va ser la primera a no acceptar els Acords de Minsk. L'Estat espanyol mai ha respectat el dret a l'autodeterminació de Catalunya, amb argúcies judicials darrerament i per la força al llarg de la història, especialment sota la bota borbònica.

Els més grandets recordareu que a l'època franquista hi havia uns humoristes, Tip i Coll, que al final de cada programa s'acomiadaven dient: «en la próxima ocasión hablaremos del gobierno». Dons jo us dic que en la pròxima carta parlarem dels governs, del d'allà i del d'aquí.